

LEVENDE WOORDEN

"Het Woord is vlees geworden", speciaal vlees! Het vlees is de plaats, waar wij mensen de sterkste weerstand bieden aan het leven in het licht, want tot vlees behoort ook onze ziel, ook onze "vrome ziel", met al haar dwalingen, vermoedens en heimelijke gedachten. Het vlees is niet alleen de haard van onze hartstochten en de plaats, waar wij het meest in het oog lopend de dood moeten ondergaan; het vlees is ook de woning van de dwaling en de demonen. En juist daar, waar de duisternis haar sterkste bolwerken heeft opgericht, juist daar, waar de wereld het meest wereld is en waar ook de Zijnen wereld zijn, juist daar behaagt het God in de tijd in te gaan. Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gevonden. Dit inslaan van de hemel in de aarde speciaal daar, waar zij het meest aards is, staat gelijk met een gevechtshandeling. God laat het hier om zo te zeggen aankomen op de beslissende slag. Maar zie, niet om te vernietigen, maar om te verlossen. Zijn vleeswording is als het ware een daad van liefdesgeweld. Daarom juist wordt het Woord met opzet vlees, opdat God Zich over de gehele mens met zijn donkerste donkerheden, erbarmt. In deze "heilige oorlog" ontziet God geen bloed, ontziet Hij niet het bloed van Zijn Zoon. Die het tegen duisternis, wereld en "kerk" Kerstfeest heeft laten worden, staat boven alle tijden, ook boven de hedendaagse, en hun eigenzinnige loop. Nooit is Zijn Kerstfeest afhankelijk van meer of minder gunstige omstandigheden. Laat het u gezeggen, gij allen, die thans onder den druk van bijzondere verhoudingen niet gelooft Kerstfeest te mogen vieren: Het licht, dat in de duisternis schijnt, staat in majestiteitelijk erbarmen boven alle tijden, boven de donkere en boven de lichte, boven de goede en slechte.

W.L.

LEVENDE WOORDEN

Alle menselijk streven naar vernieuwing, hetzij buiten of binnen de kerk, valt onder de vreselijke wet van de prestatie.

Prestatie is een berg die tussen ons en God staat, ..de geschreven wet van Sinai en de ongeschreven wet van het geweten, spoort ons in Gods naam aan over deze berg heen te klimmen.

Maar de berg is zo steil, dat wij nooit zouden mogen hopen ook maar voorgebergten ervan te beklimmen, en onze traagheid en tekortkomingen zo groot, dat wij nooit zouden mogen hopen over die berg heen te komen.

Door God naar de vernieuwing, niet: over de vernieuwing heen tot God.

Wanneer Gods tegenwoordigheid en heerlijke goedheid van dag tot dag en van uur tot uur uitgangspunt in plaats van doel van onze weg zou zijn, zouden wij op de enige weg naar de vernieuwing zijn.

Maar in Jezus heeft God Zijn voet over de muur gezet, die ons voor eeuwig van Hem scheidde.

oo00oo

H.F.

oo00oo

Sommige mensen houden hun hoofd zo hoog in de wolken van hun ambt, dat ze niemand meer zien die ze tegenkomen..

oo00oo

geest van de mens. Dat laatste valt me zo op bij een paradoxaal man als Bilderdijk. Je staat verbaast over de ongelofelijke levens of schepingsdrang, en tegelijk merk je de steeds terugkerende walging en zatheid van het geteisterde leven..ik reikhals naar het graf. IJdelheid der ijdelheden. Alles is ijdelheid. Vosmaer schreef:

Als 't kleed ons past, is het versleten,
Als men het boek kent, is het uit,
Als men het leven komt te weten,
Dan valt het scherm dat alles sluit.

Tot nu toe werd niemand in het afgelopen jaar uit ons midden weggenomen. Dat is een wonder, ook al is de gemeente niet groot. We zijn immers als het gras, kortstondig en broos.

Sommige mensen vinden het vervelend, als je vraagt: Hoe oud bent u? Je moet dan vragen: Hoe jong bent u? Als we het Woord van God geloven, zijn we duizenden jaren oud. Zo oud als Adam. Anderzijds staat een ieder die gelooft, nog in de kinderschoenen. Je hebt het leven nog vóór je, al ben je tachtig jaar.

Steunend en kreunend vanwege de ouderdom..hopend en verwachtend vanwege het leven, dat met Christus geopenbaard zal worden.

"Kind", hoe groot wil je worden? Het kind klimt op de tafel, steekt de armpjes in de lucht, en zegt: Zo groot!

Vraag je een ongelovige gelovende: Wat wil jij worden? Dan steekt hij ook de armen in de lucht, en stamelt: Geef, dat mijn oog het goede aanschouwe. Verlos mij Heere, van Adams oude overlast. De Heere zal het doen.

Ik hoorde dat enkele kinderen uit de gemeente een brief hebben geschreven naar Reagan en

Gorbatsjov. Dat zijn, zoals bekend, de zogenaamde machthebbers van deze eeuw. De jongens schreven: De Heere kan het alléén!

Als die mannen dat geloven, gaan ze vast een toontje lager zingen.

Temidden van alle wederwaardigheden mochten we allen gespaard blijven. Ieder huisje heeft z'n kruisje. Vaak kijken wij maar tegen de buitenkant aan. Maar de Heere aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men het in Zijn hand geve.

Er waren er in ons midden, die in het voorbije jaar verwanten verloren..vader..moeder..zuster..broer..grootvader. De Heere trooste hen. Gelukkig, als we de overledenen mogen nastaren in de wetenschap: Hij of zij is voor eeuwig thuis. Die hoop kan het leed verzachten.

Br.Fahner wordt ook oud. Toen ik aan hem vroeg wie de begrafenisdienst had geleid, zei hij: Ds. Hek in 't Veld. Die naam kwam mij zo vreemd voor! Na enige tijd begreep ik dat het moest zijn: Ds.Eckeveld.

Nou weet ik nog niet, of het ouderdom of ondeugd van broeder Fahner was. Als ik met mezelf te rade ga, denk ik: 't is ondeugd. Zo'n 25 jaar geleden heb ik nog een poosje college gelopen..... Het eerwaarde auditorium bestond uit de heren: De Reus..Kattenberg..Padmos..Modderkolk..Overduin.

Uit deze namen heb ik toen de volgende slagzin gemaakt: De Reus van Padmos, op de Kattenberg gezeten, keek over de Duinen in een Modderkolk. Ik hoop, dat de nog levende broeders genegen zijn mij zulks te vergeven.

Br.Fahner zou ik de naam: Spring in 't Veld willen geven.